

[Hanne Thanning Jacobsen]

Begrænsningerne i forslaget er mig bevidst, men jeg synes alligevel, at det rejser en lang række spørgsmål, som jeg mener vil være egnede for det udvalgsarbejde, vi nu skal i gang med.

Derfor kan jeg ikke for nærværende tilsige SF's tilslutning til dette forslag.

Pia Christmas-Møller (KF):

Umiddelbart ser dette lovforslag meget tilfældeligt ud. Men det er også kun umiddelbart.

Forslaget lægger op til, at kommunalbestyrelserne får frihed til at give forældre med børn i alderen 24 uger og op til og med 2 år et ensartet tilskud pr. barn til delvis dækning af udgifter til privat børnepasning. Tilskuddet må højst udgøre 50 pct. af den samlede udgift til børnepasningen og kan ikke overstige 20.000 kr. årligt.

Så langt lyder forslaget jo meget godt, sådana.

Når man kigger lidt mere efter, kan man se, at der er tale om en tidsbegrænsning på 12 måneder, og man kan se, at forslagsstillerne forestiller sig, at det kun skal være en midlertidig ordning, uden at man i øvrigt har sat nogen tidsgrænse ind.

Men når man sammenligner med det andet lovforslag på børnepasningsområdet, som regeringen har fremsat, nemlig lovforslag nr. L 316, bliver man mere end almindelig skeptisk.

Sagen er jo, at regeringen nu lægger op til en helt fantastisk klassedeling af forældrene.

Klasse 1: Der har vi den forældregruppe, som virkelig får jackpot. Det er den forældregruppe, som har et godt og solidt fodfæste på arbejdsmarkedet, som har haft mulighed for at forsikre sig i en arbejdsløshedskasse, som har haft mulighed for at opnå dagpengere, og som oven i købet har kunnet indgå en aftale med deres arbejdsgiver om at gå på forældreorlov. Ud over at få 100.000 kr. om året i direkte erstatning for tabt arbejdsfortjeneste under orloven får de mulighed for via deres kommune yderligere at få helt op til 35.000 kr. årligt, jævnfør regeringens lovforslag nr. L 316.

Det var klasse 1, hvor man virkelig får jackpot.

I klasse 2 får man også del i fornøjelserne, men knap så meget. Her kommer lovforslag nr. L 344 ind i billedet. Der bliver det muligt at få

et tilskud fra kommunen, ikke på 35.000 kr., men på 20.000 kr. årligt. Men det kan man kun få, hvis man får nogle andre til at passe sine børn. Man skal altså dokumentere en slags ansættelsesaftale.

Hvem vil det være? Ja, det vil typisk være familier, hvor begge parter er godt forankret på arbejdsmarkedet og har pæne indtægter, eller familier, der i øvrigt har gode økonomiske forhold, som har råd til at gøre brug af den mulighed, regeringen her lægger op til. Jeg må sige, at der dog er noget til denne gruppe.

Den tredje klasse af forældre kan overhovedet ikke få så meget som en eneste øre ifølge regeringens samlede buket på dette område. Det drejer sig om den forældrekræds, som på forhånd måske har sagt nej tak til at optage en plads på arbejdsmarkedet, fordi de har valgt at passe deres børn selv. Det kan være forældre, som har valgt at træde ud af arbejdsmarkedet, fordi de ikke længere ønsker at stå til rådighed for arbejdsmarkedet, og som gerne vil passe deres børn selv uden i øvrigt at belaste det offentlige hverken på daginstitutionsområdet eller på anden måde. De får ikke en eneste krone. Det er en fuldstændig urimelig diskrimination af de personer og de forældre, som åbent og frejdigt vælger at passe deres børn selv. De har ikke mulighed for at få den mindste smule tilskud overhovedet. Og når vi ved, at der faktisk er mange sådanne familier, som gerne vil gå ned i levestandard for at være sammen med deres børn, men som måske mangler en lille håndsrækning for at få det hele til at hænge sammen, er det faktisk dybt urimeligt, at man ikke giver denne gruppe en håndsrækning, når man nu har den store godtepose fremme.

Vi må fra konservativ side tage afstand fra denne klassedeling af forældregruppen. Vi synes, det er ganske urimeligt, og vi forstår ikke forskellen, som man lægger op til. Vi synes, det er godt, at regeringen viser nogle initiativer på dette område, men det er sådan set også det mest positive, vi kan sige. Vi synes, at indholdet er ganske urimeligt, specielt over for den gruppe af forældre, som ikke har mulighed for at få nogen som helst økonomisk støtte til selv at passe deres børn. Det er, som om den nye rødskovsregering af al magt vil have andre til at passe folks børn; det er på en eller anden måde odidiøst, hvis man ønsker at passe dem selv.